

Čuang-c' Kapitola 13 ~	prosazuje spokojenost.	šel na západ uložit
Nebeské Dao	Slunce a měsíc svítí	nějaké knihy do knihovny
(Cesta přirozenosti)	a čtvero ročních období	ve státě Zhou.
Kdysi se Shun zeptal Yaa:	se střídá.	Zi Lu (jeden z jeho žáků)
„Jakožto císař,	Zdá se, jakoby den a noc	mu dal tento návrh:
jak užíváš svoji mysl?“	měli společnou přízi,	„Je velmi dobře známo,
Yao odpověděl:	kteřá za ně tahá.	že tím, kdo byl pověřen
„Neignoruj ty,	Mraky plují	přijímáním knih
kdo nemají nikoho jiného,	po obloze a déšť	v knihovně státu Zhou,
komu by svěřili svá trápení,	nabízí jejich dary.“	byl knihovník
ani neopouštím chudé.	Yao řekl: „Uváznul jsem!	známý jako Lao Dan (Lao-č),
Truchlím s těmi, kdo	Jsem tolik připoután	ale ten již odešel
utrpěli ztrátu	ke starání se	do důchodu a vrátil se domů.
někoho blízkého,	o záležitosti druhých.	Pokud tam, Mistře, chceš
raduji se při narození dítěte	Více problémů!	uložit knihy,
a soucítím	Spojil si se	pak bys mohl zvážít
s přepracovanými	s Nebesy, zatímco já	zeptat se jej,
nebo zneužívanými ženami.	jsem se spoji s lidmi.“	jak to učinit.“ Kong Zi
To jsou způsoby,	Byla to Nebesa	odpověděl: „Dobrý nápad.“
kterými užívám svoji mysl.“	a Země	Šel navštívit Lao Dana,
Shun řekl:	o nichž prastaří věřili,	ale Lao Dan
„Je znamenité projevovat	že jsou Veliké	nemohl pomoci.
tolik laskavosti,	a které Huang Di, Yao	Tak rozvinul
ale něco takového	a Shun společně obdivovali.	bambusové proužky papíru
tě neučiní Velikým.“	Tedy, jak měli	obsahující Dvanáct klasiků
Yao se zeptal: „Pokud	králové dávných dob,	a začal hlasitě číst.
je to pravda, co dalšího	kteří vládli světu, jednat?	Lao Dan přerušil
zbývá vykonat?“	Jako Nebesa a Země	jeho řeč a pravil:
Shun řekl:	a to je vše.	„Používáš mnoho slov.
„Ctnost Nebes	Kong Zi (Konfucius)	Raději bych

prostě slyšel shrnutí.“	laskavosti	rostly od počátku
Kong Zi řekl:	a spravedlnosti.“	vzpřímeně.
„Abych to shrnul,	Lao Dan řekl: „Jemine.	Mistře, pokud se také
je to o laskavosti	Bud' opatrný s těmi	odevzdáš své ctnosti
a spravedlivosti.“	posledními slovy!	při svém putování
Lao Dan řekl:	Pokud jde o všeobecnou	a řídíš se Daem (Cestou),
„Mohu se zeptat, jsou	lásku, ta se také	zatímco procházíš životem,
laskavost a spravedlnost	může stát dogmatickou!	pak jsi již
součástí lidské přirozenosti?“	S nezaujatostí vyvstává	dosáhnul dokonalosti.
Kong Zi odpověděl: „Jsou.“	také zaujatost.	Proč jsi tak neochvějný
Pokud urozená osoba	Mistře, zní to, jako by ses	ve svém poslání
není laskavá,	snažil všem na světě	vypátrat laskavost
pak je nedostatečná.	zabránit v bloudění	a spravedlnost,
Pokud není spravedlivá,	daleko od toho,	jako bys
pak je zaostávající.	co je vyživuje?	bušil na buben
Laskavost a spravedlnost	Pak bys mohl	a hledal ztracené dítě?
zcela jistě jsou	uvážit toto:	Jemine, Mistře,
součástí lidské přirozenosti	Nebesa a Země	tvá vlastní lidská přirozenost
Co jiného by mohly být?“	byli od počátku	je v naprostém zmatku.“
Lao Dan pravil:	neměnné;	Shi Cheng Qi
„Mohu se zeptat,	Slunce a měsíc	(Elegantně oděný učenec)
co rozumíš laskavostí	byli od počátku	šel navštívit Lao-c'
a spravedlností?“	jasné;	a zeptal se: „Slyšel jsem,
Kong Zi odpověděl:	Hvězdy a planety	Mistře, že jsi mudrc.
„Zažívat radost	byly od počátku uspořádány	Neodradila mne
z centra svého srdce	dle daných vzorů;	dlouhá cesta,
pro všechny věci	Ptáci a zvířata	neboť jsem upřímně toužil
a cítit všeobecnou lásku	byla od počátku	osobně se s tebou setkat.
ke všemu bez zaujetí –	uskupena dle druhů;	Putoval jsem
to jsou charakteristiky	Stromy a rostliny	po sto dní,

aniž bych se odvážil zastavit k odpočinku, přestože jsem přišel ke značným puchýřům na chodidlech. Nyní, když jsem měl možnost tě pozorovat, nejsi vůbec mudrc. Tvá zbylá zelenina je roztahaná okolo myšmi ve špíně, a je nelidské neposkytnout to přebytečné jídlo těm, kdo jsou v nouzi. Všechny druhy syrové zeleniny a hotových jídel jsou přinášeny a předkládány donekonečna před tebe, ale ty tu jen tak sedíš a necháváš je hromadit bez konce v dohledu.“ Lao-c' zůstal neúčasten a neodpověděl. Shi Cheng Qi se vrátil následujícího dne, aby jej viděl a řekl: „Včera jsem na tobě nalezl mnohé, co bych kritizoval, ale dnes jde mé srdce za tebou. Čím to je?“ Lao-c' odpověděl:	„Osoba je považována za mudrce, když je chytrá, znalá a duchovní. Pokud jde o mě, já jsem tyto myšlenky opustil. Keby si ku mne přišel včera a zakričal by si, že som vôl, prijal by som, že ma nazývaš volom. Keby si zakričal, že som kôň, prijal by som, že ma nazývaš koňom. Ak je trochu pravdy v slovách, ktoré človek používa a ty ju neprijmeš, potom musíš znášať ešte väčšie problémy. Len som sa podriadil, pretože sa vždy podriadim. Nepodriadil som sa len kvôli tomu, že som poddajný.“ Shi Cheng Qi sa zatackal naspäť, aby sa dostal zo stredu pozornosti, potom zámerne pristúpil dopredu a spýtal sa:	„Čo môžem urobiť, aby som zničil svoju tvrdosť?“ Lao-c' odpovedal: „Tvoj vzhl'ad je pyšný, tvoje oči sú prenikavé, tvoje čelo je vráskavé, tvoje ústa sa škl'abia a tvoje správanie je pokrytecké. Vyzeráš ako divý kôň, ktorý bol priviazaný ale zúri na svoje udidlo. Si ako šíp, ktorý dychtí, aby bol vypustený z luku. Všetko kontroluješ, ako by si bol pripravený vynášať rozsudky. Si taký zapletený vo vlastnom poznaní a múdrosti, že nemôžeš nájsť mier. Stal si sa nedôverčivým voči všetkému. Keby si natrafil na človeka vonku v divočine, našiel by si spôsob, ako ho označiť za intrigujúceho zlodēja.“ Lao-c' povedal:
---	---	--

„Dao (Cesta) sa nesnaží zmenšiť to, čo je veľké, ani rozptýliť z ruky to, čo je malé. Preto všetky živé tvory môžu robiť vlastné hodnotenia samých seba. Je také rozsiahle a šíre, že neexistuje nič, čo by netolerovalo. Je také hlboké, že ho nemožno zmerať. Formy, cnosť, dobročinnosť a spravodlivosť sú nepatrné detaily ducha, a predsa kto iný než dokonalý človek by mal schopnosť robiť o nich rozhodnutia? Keby dokonalý človek existoval v tejto generácii, nebol by to niekto na zváženie? Aj tak činy, ktoré by urobil, by nestačili na to, aby ho unavili. Každý na svete sa príliš namáha	usilujúc sa o moc, ale on sa nepridá k ich úsiliu. On skúma bez toho, aby hľadal chybu a nepripojí sa ku šmelinárom. On sa snaží o konečnú pravdu vecí, a predsa má schopnosť nebrániť im v raste. Preto tým, že je nezainteresovaný vo veciach Nebies a Zeme, a stratíac stopu postupu všetkých živých tvorov, jeho duch sa nedostane na miesto, kde sa musí zastaviť a odpočinúť si. On prúdi s Daom (Cestou), prispôsobuje sa svojej cnosti, odmieta koncepty dobročinnosti a spravodlivosti, ustupuje od ceremónií a rituálov a to je spôsob, ako jeho srdce	robí rozhodnutia.“ Ľudia v súčasnosti prikladajú veľkú hodnotu tomu, čo je napísané v knihách o Dao (Ceste), pretože písané slovo je vyjadrením nášho jazyka a jazyk je cenený. To čo je cenené na jazyku, sú myšlienky, ktoré vyjadruje a tie myšlienky ponúkajú niečo, čo je možné nasledovať. Aj keď samotné myšlienky je možné nasledovať, nemožno ich skutočne odovzdať slovami, predsa však si ľudia dnes naďalej cenia slová napísané v knihách. Hoci si ich táto generácia cení, ja som typ človeka, ktorý v nich nenachádza dosť na ocenenie, pretože to, čo v nich iní nachádzajú cenné, nie je to, čo má skutočnú hodnotu.
--	---	--

Pozeraním sa okolo seba človek môže uvidieť tvary a farby a počúvaním môže počuť názvy a zvuky. Aké smutné je, že ľudia si dnes myslia, že prostredníctvom tvarov, farieb, názvov a zvukov môžu dosiahnuť do vzájomnej podstaty. Tvary, farby, názvy a zvuky sú iba vonkajšie prejavy, ale nestačia na to, aby človek dosiahol do podstaty iného. Preto človek, ktorý rozumie, nebude chcieť používať slová; človek, ktorý používa slová, nebude chcieť rozumieť. Ako tomu ale v súčasnosti môže niekto skutočne rozumieť? Vojvoda Huan čítal knihu na vrchu svojho dvora zatiaľ čo	Bian, výrobca kolies dolu vyrezával koleso. Odložil svoje kladivo a dláto, išiel za Vojvodom Huanom a spýtal sa: „Smiem sa spýtať, Vaša Výsosť, aké slová to čítate?“ Vojvoda odpovedal: „Slová mudrca.“ „Je ten mudrc nažive?“ Vojvoda odpovedal: „Nie pred časom zomrel.“ „Ak je tak, potom to čo vaša výsosť číta, sú len zhnité zvyšky tých z dávnych čias.“ Vojvoda Huan povedal: „Ja, vládca, čítam túto knihu a predsa ty, obyčajný výrobca kolies, pokojne vyjadruješ svoj názor na to, čo čítam? Ak dokážeš poskytnúť dobré vysvetlenie, potom to prijmem. Ináč budeš popravený.“ Bian, výrobca kolies odvetil:	„Ja som len služobník, preto sa pozerám na veci z pohľadu mojej vlastnej práce. Keď vyrezávam koleso, ak pracujem príliš pomaly, potom z toho budem mať radosť, ale koleso nebude pevné. Ak pracujem príliš rýchlo, potom škodím sám sebe a spica nebude pasovať. Musel som sa naučiť nebyť príliš pomalý ani príliš rýchly, mať praktický prístup a reagovať na to, čo je v mojom srdci. Nie je možné to skutočne vyjadriť slovami, tak ako sa zdá, že konkrétna schopnosť existuje, keď sa jej jednoducho otvoríte. Nebol som schopný naučiť svojho syna, ako robiť túto prácu a môj syn nebol schopný prijatť túto zručnosť odo mňa. Strávil som sedemdesiat rokov a zostarol som
--	---	---

pri vyrezávaní kolies.

Ľudia v dávnych časoch

tiež majú niečo,

čo nedokážu odovzdať,

keď zomrú.

Keď je to tak, potom to,

čo vaša výsosť číta,

sú len zhnité zvyšky

tých

z dávnych čias.“